

مقایسه مجموعه‌های سنگی مافیک – الترامافیک پالئوزوئیک شمال خاوری ایران در مناطق مشهد، فریمان و آق‌دربند

غلامعلی معاف‌پوریان استادیار گروه زمین‌شناسی دانشگاه پیام نور، صندوق پست ۴۶۹۷-۱۹۳۹۵، تهران، ایران
g_moafpoorian@pnu.ac.ir

چکیده

در ادبیات زمین‌شناسی ایران سه مجموعه سنگی مافیک-الترامافیک پالئوزوئیک در مجاورت شهرهای مشهد، فریمان و جنوب روستای آق‌دربند به عنوان بقایای پالئوتتیس در نظر گرفته می‌شود و لذا در نگاه برخی از زمین‌شناسان این سنگ‌ها ممکن است از جنبه‌های مختلف، بویژه از نظر تکتونوماگمایی همسان در نظر گرفته شوند. این تلقی با اشکالات بسیاری همراه می‌باشد و در حقیقت این مجموعه-های سنگی از نظر زمین‌شناسی، سنگ‌شناسی، زمین‌شیمی و حتی سنی با یکدیگر تفاوت دارند. مجموعه سنگی جنوب آق‌دربند که در حوضه رسوبی-ساختاری کپه‌داغ واقع گردیده با توجه به ویژگی‌های چینه‌شناسی، سنگ‌شناسی، سنگ‌خاستی و سنی از دو مجموعه دیگر در مناطق مشهد و فریمان که در حوضه بینالود قرار دارند متمایز می‌گردد. مجموعه‌های سنگی مشهد و فریمان هم با وجود شباهت‌های بسیار اما از نظر چینه‌شناسی و برخی از ویژگی‌های فابریکی تفاوت‌هایی را نشان می‌دهند. بدین ترتیب حتی اگر هر سه مجموعه سنگی یاد شده به راستی نشانه‌های تتیس قدیمی باشند با توجه به تفاوت‌هایی که دارند در شرایط زمانی و مکانی متفاوتی تشکیل گردیده و هر یک از این مجموعه‌های سنگی از قابلیت بازگو نمودن بخش متمایزی از تاریخ تکوین پالئوتتیس برخوردار می‌باشند.

واژه‌های کلیدی

سنگ، مافیک، الترامافیک، پالئوتتیس

۱. مقدمه

هر سه مجموعه سنگی مافیک-الترامافیک شمال خاوری ایران، در مجاورت شهرهای مشهد و فریمان و جنوب روستای آق در بند در اغلب نوشته‌ها به عنوان بقایای پالئوتتیس معرفی شده‌اند [1] و در نتیجه ممکن است به اشتباه این استنباط در ذهن برخی از زمین‌شناسان متبادر گردد که آنها واحدهای سنگی هم‌ارز از نظر زمین‌شناسی بشمار می‌روند. برای مثال در نقشه‌ای که بر اساس یافته‌های جدید از پهنه شمال خاوری خطواره تربت‌جام-فریمان-مشهد ارایه گردیده هر سه مجموعه سنگی با نمادهای یکسان نمایش داده شده است [2] (شکل ۱). بدون شک چنین استنباطی با اشکالاتی همراه می‌باشد زیرا علی‌رغم برخی اشتراکات این مجموعه‌های سنگی تفاوت‌های زیادی هم با یکدیگر دارند و هر یک از آنها دارای تاریخ تکوین مجزا می‌باشد. به عبارت دیگر حتی با وجود پذیرش ایده‌ای که ماهیت افیولیتی آنها را به عنوان بقایای اقیانوسی پالئوتتیس مطرح مینماید کماکان بایستی توجه داشت که آنها با توجه به ویژگی‌های متمایز خود از نظر زمین‌شناسی، سنگ‌شناسی و زمین‌شیمی قطعاً در شرایط متفاوت زمانی و مکانی تشکیل گردیده‌اند. در مقاله حاضر با توجه به مطالعاتی که در مناطق مشهد و فریمان، در چارچوب پایان نامه دکتر، و در آق در بند، در غالب یک طرح پژوهشی انجام پذیرفته به بررسی وجوه تمایز این مجموعه‌های سنگی و اهمیت آن در باز سازی تاریخ تکوین پالئوتتیس پرداخته شده است.

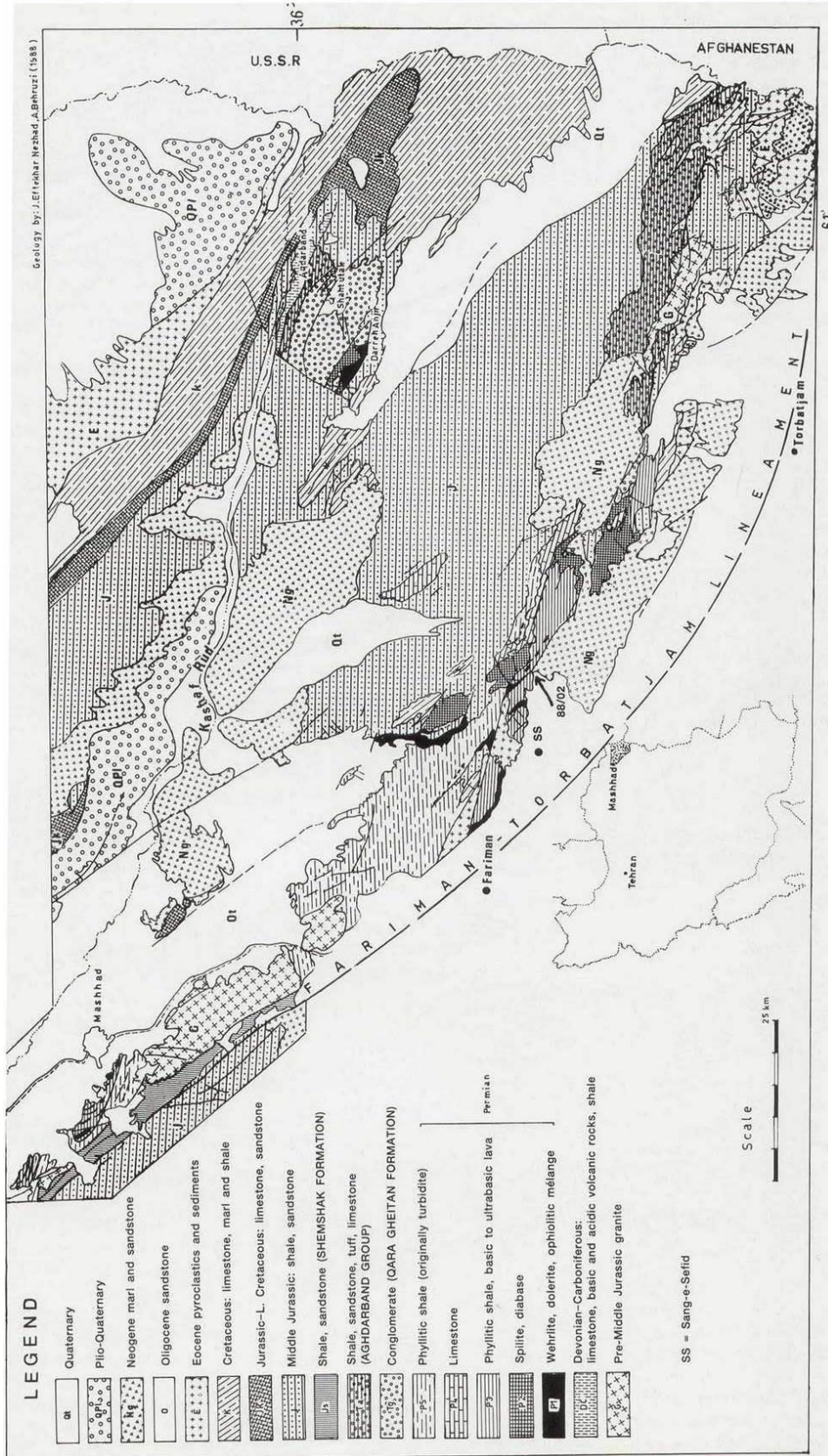
۲. مقایسه ویژگی‌های سه مجموعه سنگی مافیک-الترامافیک شمال خاوری ایران

۱.۲. زمین‌شناسی

از نگاه زمین‌شناسی مجموعه سنگی جنوب آق در بند در یک پنجره تکتونیکی در حوضه ساختاری-رسوبی کپه‌داغ و رخنمون‌های الترامافیک - مافیک مناطق مشهد و فریمان در زون بینالود قرار دارند. با توجه به دو دیدگاه متفاوت مطرح شده در مورد موقعیت ساختاری کپه‌داغ، تحت عنوان نظریه‌های اوراسیایی و گندوانایی که در آنها پیوستگی این پهنه به ترتیب با ابر قاره‌های اوراسیا و گندوانا مطرح می‌گردد [3]، می‌توان به ابهامات و پرسش‌هایی که در زمینه تکوین این حوضه ساختاری-رسوبی به صورت کلی و ماهیت مجموعه سنگی الترامافیک - مافیک آن به صورت ویژه وجود دارد پی برد. در نگاه اول اگر کپه‌داغ را به عنوان بخشی از لبه جنوبی اوراسیا در نظر بگیریم در این صورت مجموعه سنگی جنوب آق در بند را هم می‌بایست در کرانه شمالی پالئوتتیس به عنوان افیولیت‌های مرتبط با رویداد قدیمی‌تر فرورانش و آثار زمین‌درز پالئوتتیس اول یا تتیس هرسی‌نین محسوب نمائیم که در این صورت از تاریخچه تکوین متفاوت با مجموعه‌های سنگی مشهد و فریمان که به عنوان آثار زمین‌درز پالئوتتیس دوم یا تتیس ایندوونید معرفی شده‌اند برخوردار خواهند بود [2]. از طرف دیگر حتی اگر بر اساس استدلال‌های مطرح شده [2]، [4] مبنی بر تشابه چینه‌شناسی اواخر پرکامبرین و اوایل پالئوزوئیک مناطق جنوب آق در بند با البرز و ایران مرکزی، کپه‌داغ را به عنوان بخشی از گندوانا در نظر بگیریم و در نتیجه بر پیوستگی آن با زون بینالود تاکید نمائیم کماکان دیگر تفاوت‌های سه مجموعه سنگی مورد بحث از جنبه‌های سنی، چینه‌شناسی و سنگ‌شناسی مهم بوده و در مطالعات مرتبط با مراحل تکوین تتیس می‌بایست مد نظر قرار گیرد. در ادامه این بحث به اختصار ویژگی‌های مختلف سه مجموعه سنگی را مورد بررسی و مقایسه قرار خواهیم داد.

۲.۲. سن و چینه‌شناسی

بر اساس داده‌های سنی موجود مجموعه‌های سنگ‌شناسی مشهد و فریمان در قیاس با مجموعه سنگی آق در بند حدود ۱۰۰ میلیون سال جوان‌تر می‌باشند. سن‌های مطرح شده برای مجموعه‌های سنگی مافیک-الترامافیک مشهد از پرمین زیرین تا میانی [5]، فریمان اوایل پرمین [6]، اواخر پرمین زیرین [7]، [8] و در مورد آق در بند دونین میانی- فوقانی می‌باشد [۲]، [9]. داده‌های سنی یاد شده در همه موارد بر اساس مطالعه واحدهای سنگی پوسته‌ای این مجموعه‌ها تهیه شده و نه بخش‌های متعلق به گوشته بنابر این در برآورد زمان رویدادهای تکتونوماگمایی حوضه پالئوتتیس قابل اتکا می‌باشند. از نظر چینه‌شناسی نیز تفاوت‌های آشکاری را می‌توان بین مجموعه سنگی آق در بند و دو مجموعه سنگی مشهد و فریمان ملاحظه نمود. بطور کلی مجموعه سنگی آق در بند از نظر وسعت و ضخامت محدود بوده و جهت روندها، نوع همبری‌ها و ماهیت واحدهای سنگی آن با دو مجموعه دیگر تفاوت دارد. مساحت رخنمون‌ها در آق در بند کمتر از ۱۰ کیلومتر مربع بوده در حالیکه گسترش رخنمون‌های سنگی مافیک - الترامافیک در مناطق فریمان و مشهد به ترتیب حدود ۳۰۰ و ۳۹۶ کیلومتر مربع می‌باشد. در آق در بند واحدهای سنگی که بر روی واحد سنگی مافیک-الترامافیک قرار دارند یا توالی رسوبی-آتشفشانی با همبری گسله است و یا سازند رسوبی آواری قره‌قیطان با همبری از نوع ناپیوستگی آذرین پی. ارتباط ناپیوسته واحدهای یاد شده از

شکل ۱ - موقعیت سه مجموعه سنگی مافیک-تارمافیک پالئوزوئیک در شمال خاوری ایران [۳]

تفاوت در زمان تشکیل آنها حکایت دارد، به عبارت دیگر پیدایش آنها در یک بازه زمانی پیوسته انجام پذیرفته است. در مناطق مشهد و فریمان اما، توالی چینه‌های رسوبی-آتشفشانی و واحدهای مافیک-الترامافیک در تناوب با یکدیگر و همبری‌ها پیوسته بوده و در بسیاری از موارد شواهدی مانند حاشیه‌های انجماد سریع و یا تشکیل اسکارن در مقیاس چند سانتی‌متری را در همبری بین سیل‌ها و گدازه‌ها با طبقات سیلت‌استونی و کربناته می‌توان مشاهده نمود (شکل ۲). در آق‌دربند روند کلی توده الترامافیک در دره انجیر و روند لایه‌ها در توالی رسوبی-آتشفشانی روی آن $N 50^{\circ} W$ مشابه روند گسل‌های آلپی است که در رخنمون شدن این واحدهای سنگی دخالت داشته است. به گونه‌ای متفاوت در مناطق مشهد و فریمان روند چینه‌ها و حتی روند برگ‌وارگی موازی با چینه‌بندی در همه جا تقریباً شرقی-غربی می‌باشد [10] ، [11] .

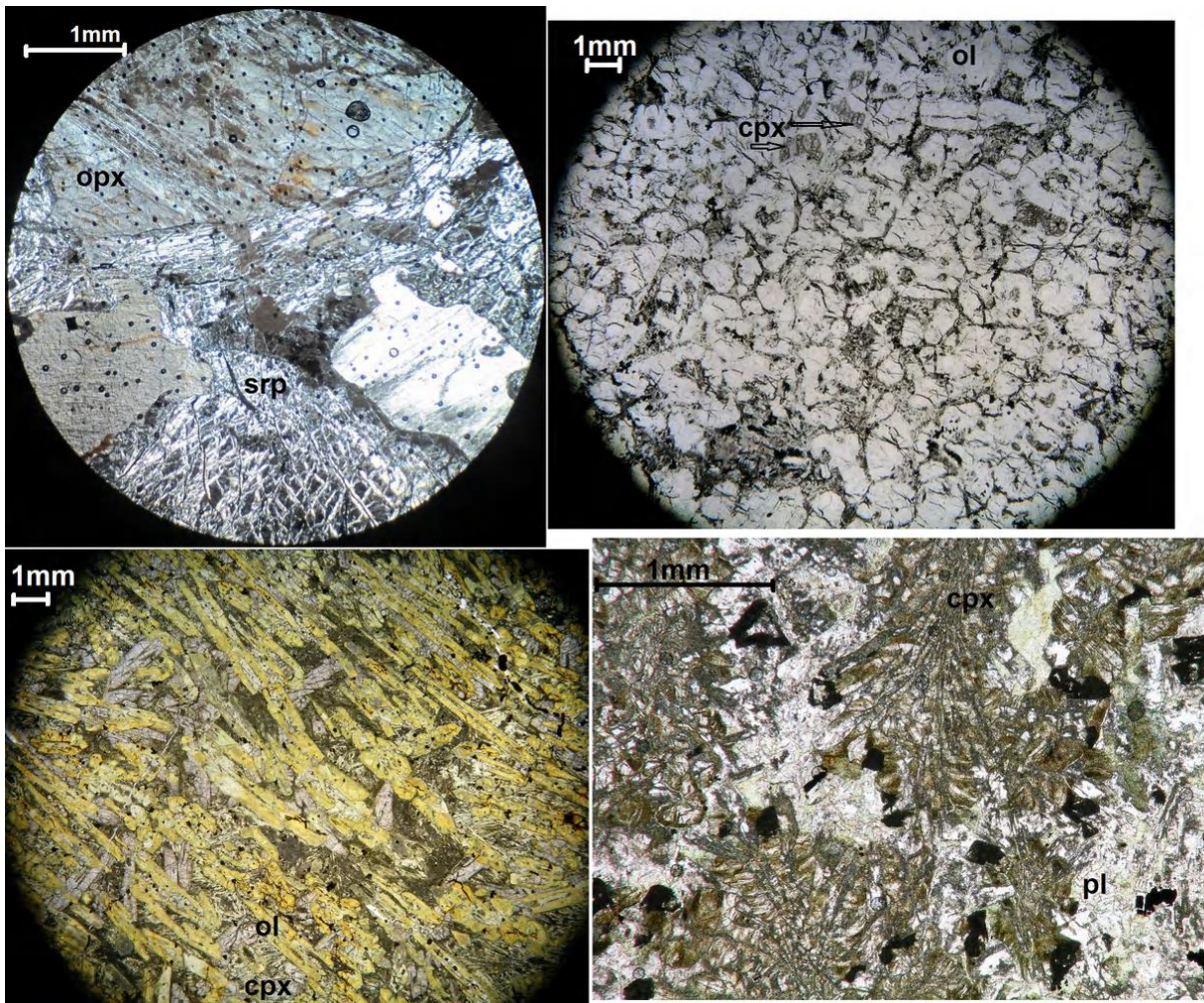
شکل ۲ - همبری عادی و حاشیه سرد شده یک سیل مافیک در تماس با لایه سیلت‌استون. مشهد ارتفاعات مشرف بر کوهسنگی.

۳.۲. سنگ‌شناسی و فابریک‌ها

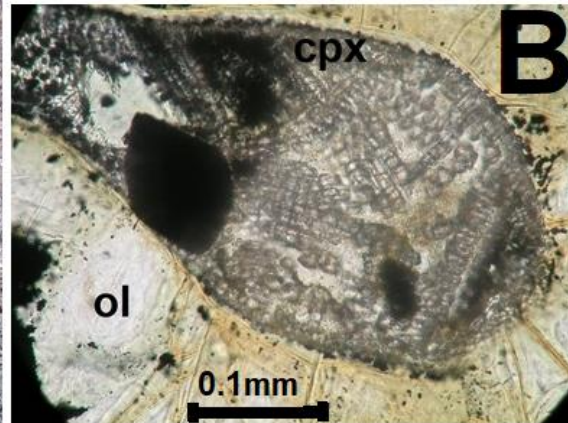
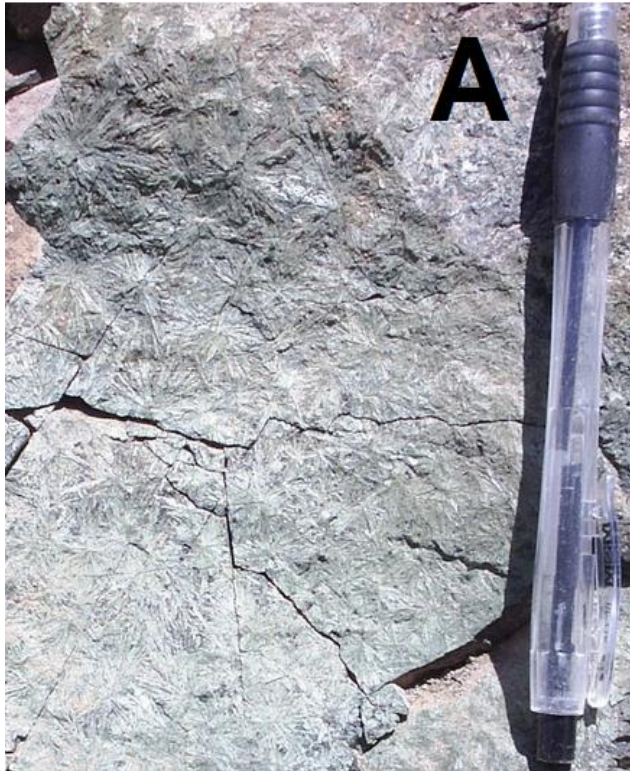
بخش عمده مجموعه سنگی آق‌دربند شامل دو رخنمون کوچک الترامافیک با ترکیب هارزبورگیتی و منشا احتمالاً گوشته‌ای، سیل‌ها و دایک‌های اغلب گابروئیدی یا دیابازی و بندرت پیروکسنیتی است که در پیکره الترامافیک استقرار یافته‌اند. در واحد الترامافیک بلورهای درشت برزیتی در صحرا و نمونه‌های دستی بوفور مشاهده شده نمایانگر ترکیب هارزبورگیتی سنگ می‌باشند. در توالی رسوبی-آتشفشانی هم تنها چند روانه گدازه با ضخامت کم در تناوب با طبقات رسوبی آواری ریزدانه و کربناته مشاهده می‌گردد که دارای ترکیب داسیتی و بافت میکروسکوپی اینترسرتال می‌باشند. در مقایسه با موارد یاد شده آنچه در مشهد و فریمان مشاهده می‌گردد بسیار متفاوت است. در مناطق مشهد و فریمان سنگ‌های الترامافیک اغلب دارای ترکیب ورلیتی بوده و بندرت در بخش‌های انباشتی ترکیب دونیتی هم مشاهده می‌گردد. این سنگ‌ها با فابریک‌های متنوع بالشی، توده‌ای و برشی با ضخامت زیاد و انواع بافت‌های نامتعادل ملاحظه می‌گردند. بافت سنگ‌ها در گدازه‌های بالشی الترامافیک شامل بلورهای ریز الیون و بلورهای اسکلتی کلینوپیروکسن است که مواد شیشه‌ای و کانه‌های

پاک در فضای بین آنها قرار می‌گیرد. در واحدهای الترامافیک با فابریک توده‌ای بافت انباشتی شامل بلورهای اسکلتی پیروکسن و بلورهای شکل‌دار و یا توخالی الیوین همراه با مذاب درگیر است. در برخی موارد حتی تبلور بلورهای اسکلتی پیروکسن و تیتانومگنتیت از مذاب به دام افتاده در داخل یک بلور الیوین مشاهده می‌گردد. سنگ‌های مافیک نیز بویژه در فریمان از تنوع فابریکی قابل توجهی برخوردار می‌باشند. واحدهای آتشفشانی دارای ترکیب بازالت کوماتی‌ایتی تا توله‌ایتی بوده و در فریمان طیف وسیعی از بافت‌های نامتعادل شامل پلاژیوکلازهای سوزنی و کلینوپیروکسن‌های اسکلتی و دندریتی را در بر دارند. در یک واحد کوماتی‌ایتی فریمان بافت پیروکسن اسپینفکس بر سطح دگرسان شده سنگ مشاهده گردید، واحدهای نیمه‌عمیق هم با توجه به بافت از انواع دیابازی و دلریتی تا نمونه‌های میکروگابرو تا گابرویی را شامل می‌گردند (شکل‌های ۳ و ۴) [10] ، [11]. بطور کلی مشاهدات فابریکی در مناطق فریمان و مشهد از فروتافت مذاب‌های فراتافت‌ه حکایت دارد در حالیکه مجموعه سنگی آق‌دربند فاقد چنین شواهدی است.

شکل ۳- تصاویر میکروسکوپی، A نمونه الترامافیک با ترکیب هارزبورگیت از آق‌دربند که شامل بلورهای ارتوپیروکسن (opx) و سیرانتین (srp) حاصل از دگرسانی الیوین می‌باشد، B نمونه الترامافیک مشهد با بافت انباشتی مزوکومولا شامل بلورهای شکل‌دار و بعضاً توخالی الیوین (ol) دگرسان شده به سیرانتین و کلینوپیروکسن (cpx) ، C نمونه کوماتی‌ایتی فریمان شامل بلورهای کشیده و توخالی الیوین دگرسان شده و کلینوپیروکسن، D نمونه سنگ بازالت کوماتی‌ایتی فریمان با بلورهای کلینوپیروکسن دندریتی و پلاژیوکلاز (pl) است.

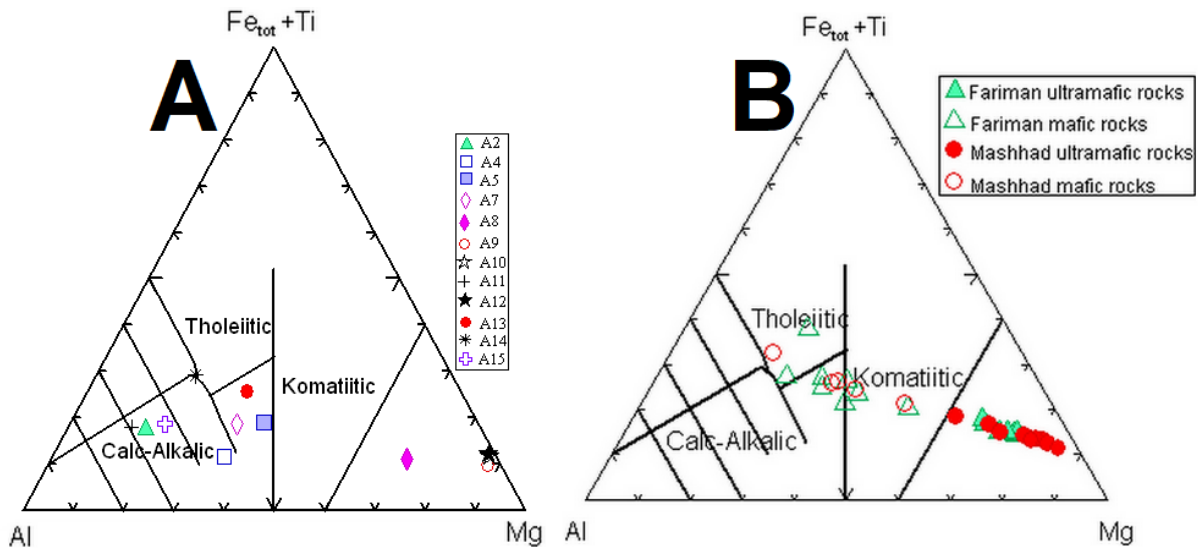

شکل ۴- A بافت پیروکسن اسپینیفکس در یک نمونه کوماته‌ای ایتی فریمان،
 B تبلور بلورهای کلینوپیروکسن با اشکال نامتعادل اسکلتی از یک مذاب درگیر
 در بلور البون توخالی.

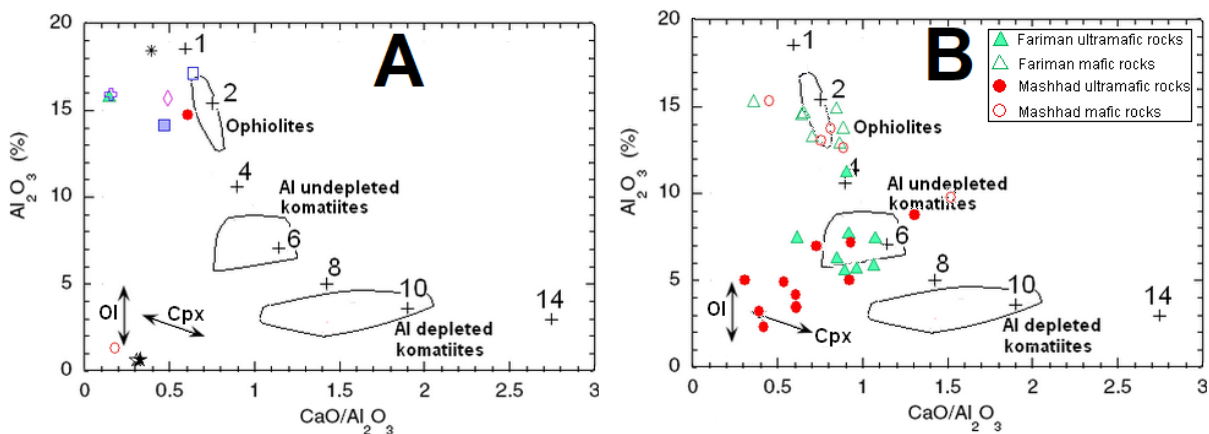
۴.۲. زمین‌شیمی و سنگ‌خاست

بررسی شواهد زمین‌شیمی و سنگ‌خاستی سه مجموعه سنگی مافیک-الترامافیک از تفاوت‌های مشهود نمونه‌های آق‌دربند در قیاس با سنگ‌های مشهد و فریمان حکایت دارد. اهم این تفاوت‌ها عبارت است از:

الف- زمین‌شیمی عناصر اصلی: در نمودار ویژه ارایه شده برای دسته‌بندی سنگ‌های مافیک-الترامافیک توسط [12] نمونه‌های آق-دربند به صورت دو جمع جدا از هم ملاحظه می‌گردند. یک دسته شامل نمونه‌های الترامافیک است که به سبب میزان بالا MgO در محدوده کوماته‌ای قرار دارند و دسته دوم سایر نمونه‌ها که در محدوده کالکوالکان قرار دارند. در همین نمودار موقعیت نمونه‌های مشهد و فریمان در شباهت با هم و به گونه‌ای متفاوت با مجموعه سنگی آق‌دربند به صورت مجموعه‌ای پیوسته است که در محدوده‌های کوماته‌ای، بازالت کوماته‌ای و بازالت توله‌ای قرار می‌گیرند (شکل ۵). بدیهی است که پراکندگی متفاوت نمونه‌های آق‌دربند نمایانگر سرشت متفاوت آنها و در نتیجه تغییر در میزان نسبی آهن، آلومینیم و منیزیم این سنگ‌ها در مقایسه با دو مجموعه دیگر حکایت دارد. در نمودار ارایه شده توسط [13] که با هدف بررسی میزان فشار حاکم بر محیط تشکیل ماگما بر اساس نسبت CaO/Al_2O_3 در برابر Al_2O_3 ارایه گردیده (شکل ۶)، مجموعه سنگی آق‌دربند موقعیت متمایزی را در مقایسه با نمونه‌های مشهد و فریمان نشان می‌دهد. در این نمودار آن دسته از سنگ‌های آق‌دربند که موقعیت آنها از انباشت البون و یا کلینوپیروکسن تاثیر نپذیرفته نمایانگر فشارهای پائین تشکیل ماگما بین ۱ تا ۲ گیگا پاسکال هستند در حالی که هر دو مجموعه سنگی مشهد و فریمان در محدوده فشار بیشتر از ۲ تا ۶ گیگاپاسکال قرار می‌گیرند [10]، [11]. با توجه به نمودار تجربی ارایه شده توسط [14] که به منظور بررسی رابطه بین میزان Al_2O_3 و MgO ماگما و شرایط تشکیل آن ارایه گردیده می‌توان مشاهده نمود که تشکیل مذاب‌های غنی از Al_2O_3 در فشارهای پائین و پیدایش ماگماهای غنی از MgO در فشارهای بالا میسر می‌باشد. بنابر این فشار حاکم بر محیط تشکیل ماگما و سازوکار آن در مناطق مورد بحث یکسان نبوده است و با توجه به موقعیت نمونه‌ها در این نمودار می‌توان تشکیل ماگما در منطقه آق‌دربند را در فشار کمتر، در مقایسه با مناطق مشهد و فریمان استنباط نمود [10]، [11].

شکل ۵- موقعیت نمونه‌های مافیک-ترامافیک سه مجموعه سنگی در نمودار ویژه ارایه شده برای بررسی ماهیت این سنگ‌ها [12]. A. نمونه‌های آتی‌دریند، B. نمونه‌های مشهد و فریمان.

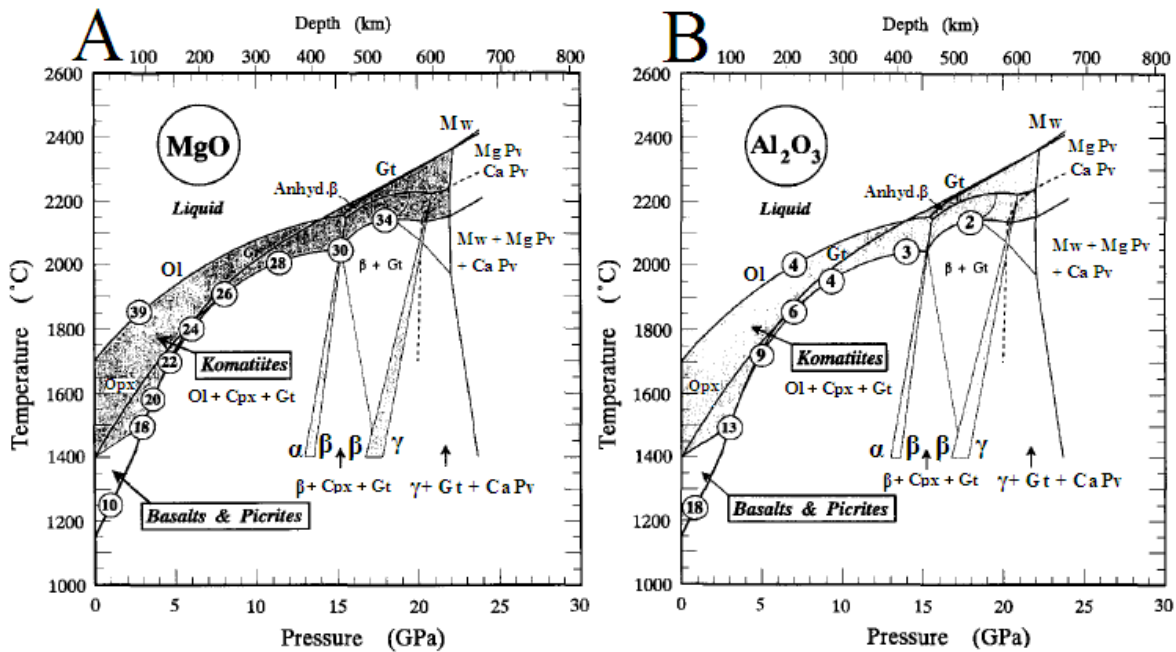

شکل ۶- موقعیت نمونه‌های مافیک-ترامافیک سه مجموعه سنگی در نمودار نسبت CaO/Al_2O_3 در برابر Al_2O_3 [13]. A. نمونه‌های آتی‌دریند، B. نمونه‌های مشهد و فریمان.

ب- زمین‌شیمی عناصر کمیاب: باتوجه به کاستی‌های موجود در خصوص داده‌های مربوط به عناصر کمیاب نمونه‌های آتی‌دریند بویژه فقدان نتایج مربوط به طیف کامل عناصر خاکی نادر، امکان مقایسه کامل این سنگ‌ها با دو مجموعه مافیک-ترامافیک دیگر شمال شرق ایران در مناطق فریمان و مشهد از لحاظ عناصر کمیاب امکان‌پذیر نمی‌باشد. بنابراین بررسی انجام شده در این بخش تنها به استفاده از داده‌های موجود در خصوص شماری از عناصر کمیاب که در ترسیم نمودارهای عنکبوتی نیز مورد استفاده قرار گرفته‌اند محدود می‌گردد. بطور کلی بررسی و تحلیل داده‌های عناصر کمیاب در سنگ‌های مناطق مشهد و فریمان بر نقش یک منبع گوشته‌ای تهی شده و عمیق دلالت دارد [10] اما در مورد نمونه‌های آتی‌دریند اگر چه علایم تهی‌شدگی منبع گوشته‌ای با توجه به نشیب‌های La, Ce می‌توان

استنباط نمود اما علایم مربوط به عمق زیاد مانند تهی شدگی از HREE را که به حضور گارنت در عمق زیاد نسبت داده می‌شود در نمونه‌های آق‌دربند ملاحظه نمی‌گردد [11]، به گونه‌ای که در آن تشکیل گارنت به عنوان کانی مهم حاوی HREE امکان پذیر نبوده است. بنابر این با توجه به داده‌های موجود می‌توان نتیجه گرفت برخلاف مناطق فریمان و مشهد منبع گوشته‌های سنگ‌ها در اینجا در عمق و فشار کمتر در معرض فرایند ذوب بخشی قرار گرفته است، استنباطی که با مشاهدات عنوان شده در بخش قبل پیرامون زمین‌شیمی عناصر اصلی (شکل ۶) مطابقت می‌نماید.

شکل ۶- A محتوای اکسید منیزیم مذاب در فاصله بین منحنی‌های سالیدوس و لیکوئیدوس منبع پریدوتیتی با $MgO=39\%$ درصد وزنی) در دامنه‌ای از فشار و دما. B محتوای اکسید آلومینیم مذاب در فاصله بین منحنی‌های سالیدوس و لیکوئیدوس منبع پریدوتیتی با $Al_2O_3=4\%$ (درصد وزنی) در دامنه‌ای از فشار و دما. علایم بکار رفته شامل Ol الیون، Gt گارنت، Opx ارتوپیروکسن، Cpx کلینوپیروکسن، $Anhyd.\beta$ ذوب بی‌آب الیون β ، Mw مگنزیوسیت، Mg Pv مگنزیوم پروسیت، CaPv کلسیم پروسیت. هر دو نمودار از [14].

۳. نتیجه‌گیری

با توجه به شواهد ارایه شده می‌توان نتیجه گرفت که مجموعه سنگی مافیک-الترامافیک آق‌دربند دارای تفاوت‌های اساسی با دو مجموعه سنگی مشهد و فریمان بوده و صرفنظر از موقعیت جغرافیایی وجه اشتراک چندانی با دو مجموعه دیگر ندارد. حتی دو مجموعه مشهد و فریمان هم با وجود شباهت‌های بسیار در برخی از موارد با یکدیگر تفاوت دارند. برای مثال در فریمان طیف گسترده‌ای از بافت‌های نامتعادل و انواع زیادی از جریان‌های گدازه با ترکیب متنوع مشاهده می‌گردد اما در مناطق مجاور مشهد نه تنها فقدان انواع بافت‌ها نامتعادل را شاهد هستیم بلکه وفور و تنوع ترکیبی گدازه‌ها مانند آنچه در فریمان دیده می‌شود ملاحظه نمی‌گردد. در حقیقت در مجموعه سنگی مافیک-الترامافیک مشهد تنها گدازه‌های بالشی و الترامافیک نودره که ضخامتی بیشتر از ۳۰ متر دارند گواه اصلی در اثبات وجود مذاب‌های فراتافتاده در این منطقه می‌باشند. بنظر می‌رسد که در منطقه فریمان شرایط برای خروج مذاب راحت‌تر بوده زیرا بخش عمده واحدهای مافیک در مشهد به صورت سیل با ضخامت‌های چند متر تا بیشتر از ۵۰ متر و بندرت به صورت دایک مشاهده می‌گردند. به این ترتیب بر اساس شواهد موجود ممکن است منشا واحد الترامافیک و هارزبورگیتی مجموعه سنگی آق‌دربند را گوشته در نظر بگیریم که در خلال بسته شدن تتیس به سبب آب‌گیری، دگرسانی و کاهش چگالی و حرکت صعودی در پوسته استقرار یافته است. توالی رسوبی-

آتشفشانی مشاهده شده در این مجموعه که فاقد ارتباط پیوسته با واحد الترامافیک است نیز احتمالاً در زمانی دیرتر و در یک جایگاه فوق فرورانشی تشکیل گردیده است. واحدهای الترامافیک در مناطق مشهد و فریمان شواهد بسیار واضح و غیر قابل انکار دارند که ماهیت آتشفشانی تا کم عمق آنها را اثبات می نماید و در نتیجه بخشی از پوسته محسوب می گردند. علاوه بر این با توجه به شواهد روشنی که از دخالت مذابهای غیرعادی با دما و محتوای بالا MgO در پیدایش این سنگها وجود دارد احتمال نقش یک تنوره گوشته ای را در پیدایش آنها مطرح می سازد. این فرض بر اساس شواهد سنگ خاستی که در بخش زمین شیمی عناصر اصلی و کمیاب توضیح داده شد و احتمال تشکیل ماگمای والد سنگها را در شرایط فشار بالا و عمق زیاد عنوان نمود مطرح می گردد. علاوه بر این مطالعاتی هم که پیشتر در خصوص شیمی الیوین در نمونه های مشهد و فریمان انجام پذیرفته وجود دمای فراتر از حد عادی را برای رخداد ذوب بخشی درجه بالا و پیدایش مذابهای بسیار غنی از MgO الزامی می داند [15].

منابع

- [1] درویش زاده، ع.، ۱۳۸۰- زمین شناسی ایران. موسسه انتشاراتی امیر کبیر، ۹۰۱ صفحه.
- [2] افتخار نژاد، ج. و بهروزی، ا.، ۱۳۷۱- یافته های جدید از سنگ های افیولیتی و سنگ های پالئوزوئیک پایانی در شمال خاوری خراسان (ازجمله کپه داغ) و اهمیت ژئودینامیکی آن. فصل نامه علوم زمین سال اول شماره اول، ص ۱۵ - ۴.
- [3] آقا نباتی، ع.، ۱۳۸۹- زمین شناسی ایران. سازمان مین شناسی و اکتشافات معدنی کشور. ۵۸۶ صفحه.
- [4] افشارحرب، ع.، ۱۳۷۳- سازمان زمین شناسی و اکتشافات معدنی کشور. طرح تدوین کتاب زمین شناسی ایران. زمین شناسی ایران، زمین شناسی کپه داغ، ۲۷۵ صفحه.
- [9] مولانی، م.، ۱۳۹۳- ژئوشیمی، پتروژنز و ژئوکرونولوژی افیولیت های آق دربند، پایان نامه کارشناسی ارشد پتروژئولوژی، دانشگاه علوم پایه دامغان، پژوهشکده علوم زمین، ۱۵۲ صفحه.
- [10] معاف پوریان، غ.، ۱۳۸۷- بررسی پتروژئولوژی سنگ های سری کوماتی ایتی شمال شرق ایران در مناطق مشهد و فریمان، پایان نامه دکترا، دانشکده علوم زمین، دانشگاه شهید بهشتی، ۳۲۹ صفحه.
- [11] معاف پوریان، غ.، ۱۳۸۷- بررسی پتروژنز سنگ های الترامافیک- مافیک منطقه آق دربند (شمال تربت جام). دانشگاه پیام نور مرکز اوز، ۱۳۹۱. طرح پژوهشی.
- [15] معاف پوریان، غ.، پورمعافی، م.، وثوقی، م.، امامی، م.، ه.، جان نثاری، م.، ۱۳۸۸- بررسی بافت های نامتعادل و شیمی کانی ها در مجموعه سنگ های الترامافیک- مافیک خاور فریمان، شمال خاوری ایران. مجله بلورشناسی و کانی شناسی ایران. سال هفدهم، شماره اول، صفحه ۱۰۹- ۱۳۳.
- [5] Gazi, A.M., Hassanipak, A.A., Tucker, P.J., Mbasher, K., DunCan, R.A., 2001- Geochemistry and 40Ar-39Ar ages of the Mashhad Ophiolite, NE Iran: A Rare Occurrence of a 300 Ma (Paleo-Tethys) Oceanic Crust. Cite abstract as Eos Trans. AGU, 82(47), Fall Meeting. Suppl., Abstract.
- [6] Bozorgnia, F., 1973- Paleozoic foraminiferal biostratigraphy of central and east Elbruz mountains, Iran-National Iranian oil company, geological laboratories, publ. No. 4, Tehran.
- [7] Kozur, H., Mostler, H. with a preliminary note by Ruttner, A. W., 1991- Pelagic Permian Conodonts from an oceanic sequence at Sang-e-Sefid (Farman, NE- Iran). Abh Geol B-A 38: pp.101- 110.
- [8] Topuz, G., Hegner, E., Homam, S.M., Ackenman, L., Pfänder, J.A., Karimi, H., 2018- Geochemical and eochronological evidence for a Middle Permian oceanic plateau fragment in the Paleo-Tethyan suture zone of NE Iran. Contributions to Mineralogy and Petrology. 173:81.
- [12] Jensen, L.S., & Pyke, D.R., 1982- In: Arndt, N.T., Nisbet, E.G., (ed.) Komatiites: George Allen & Unwin. pp. 147-157.
- [13] Condie, K.C., 2003- Incompatible element ratios in oceanic basalts and komatiites: Tracking deep mantle sources and continental growth rates with time. Geochemistry, Geophysics, Geosystems, an electronic journal of the Earth Sciences, volume 4, number 1, ISSN: 1525-2027.
- [14] Herzberg, C., 1995- Generation of plume magmas through time: an experimental perspective Chemical Geology, 126, pp.1-16.